

Els Vanden Meersch beschouwt architectuur als een portret: een materiële weergave van een gemoedstoestand. De manier hoe we kijken naar dingen is ook een manier van communiceren en deze manier van 'kijken naar en bekeken worden' speelt bij Els Vanden Meersch een belangrijke rol.

Het kunstwerk is een half doorzichtbaar paviljoen en is geïnspireerd op het interieur van het vroegere R-gebouw. Het interieurs van het R-gebouw maakte sociale en visuele controle fysiek mogelijk. De hulpverleners waren overal 'zichtbaar' voor de patiënten en de patiënten konden zien dat ze geobserveerd werden. De structuur van het gebouw stond in dienst van deze wederzijdse observatie.

Het R-gebouw met zijn specifieke karakter heeft ondertussen plaats gemaakt voor gebouwen die beter beantwoorden aan de vooruitgang binnen de medische zorgen en de vernieuwende ideeën die aan de basis van deze vooruitgang liggen.

Het kunstwerk 'Restpaviljoen' tracht als een glazen stulp een glimp van het voormalige gebouw te bewaren en te tonen. Het bevat materiaal dat uit het R-gebouw is gehaald zoals de vloer, de lavabo's, de douches, de deuren.

De doorgedreven symmetrie en het georganiseerde groepsleven, die beiden aanwezig waren in de structuur van het voormalige gebouw, zijn kenmerken die opnieuw geïntegreerd worden in het kunstwerk. Het sanitair, dat verwijst naar lichamelijke intimiteit, wordt er op een strikt symmetrische manier openbaar gemaakt. Tegelijk verwijst sanitair in een gecontroleerde omgeving naar genezing. De bolle spiegel, de positie van de sanitaire voorzieningen en de transparantie van het glas wijzen op het 'blootstellen' van mensen, zoals dat ook in het oude R-gebouw was.

Het restpaviljoen kan gezien worden als een blok ijs of een schim, die een rest van het R-gebouw bevat, maar in de nabijheid van

de nieuwe opnamekliniek staat en op die manier in dialoog gaat met de hedendaagse architectuur en zijn nieuwe filosofie.

Deze rest is verzelfstandigd als bevroren getuigenis van hoe het vroeger was.

De muren zijn opgebouwd uit glastegels. Glastegels maken dat de muren minder ondoorgrondelijk zijn waardoor ze een semi transparant omhulsel vormen voor het interieur. Door de heldere glazen deuropening van glas kan men het interieur bezichtigen zoals in een vitrine. Het interieur krijgt hierdoor een naakte kwetsbaarheid.

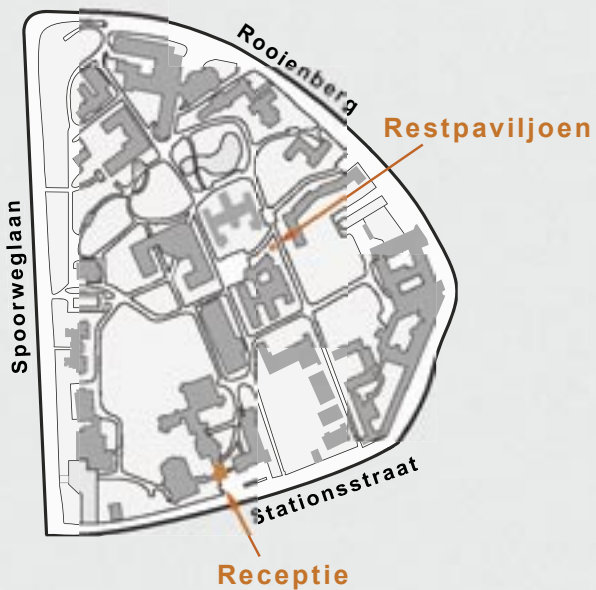
De kunstenaars

Els Vanden Meersch leeft en werkt in Antwerpen, België

Ze studeerde Beeldende Kunsten aan de Sint-Lukas Hogeschool, Brussel, was participant aan de Rijksakademie voor Beeldende Kunsten, Amsterdam (2001-2002) en was resident in Triangle artists association, NY (2006) en Platform Garanti, Istanbul (2007).

Haar werk bestaat uit fotografie en site-specifieke installaties. Via deze media onderzoekt ze de psychologische structuren van architectuur.

www.elsvandenmeersch.be
www.anniegentilgallery.com

Deze zorgvoorziening maakt deel uit van de vzw Emmaüs.
Maatschappelijke zetel: Edgard Tinellaan 1c - 2800 Mechelen.

Psychiatrisch Centrum
Sint-Norbertushuis

Restpaviljoen

Stationsstraat 22c - 2570 Duffel - tel: 015 30 40 30
www.pz-duffel.be